

dukai útról kiderült, hogy egy természetes vízmosásban fut, épített alapjai nincsenek. A gázvezeték nyomvonalába azonban beleesett a falutól ÉK-re lévő dombon épített középkori templom körítőárkának egy szakasza, melyben 14–16. századi kerámiák, állat- és valószínűleg a templom körüli temetőből származó embercsontok és egy vastárgy mellett egy kovácsoltvas kulcsot találtunk.

Az alapján, hogy a körítőárkot a vízmosásban találtuk, feltételezhető, hogy az út mostani nyomvonala csak a 16. század után alakult ki.

PAP ILDIKÓ KATALIN

147. Kemece, Kállai főfolyás mellett

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Ő, Á

Kemecsétől 3,3 km-re D-re, a Kállai (VII. számú) főfolyás és az út között gyűjtöttünk sok Árpád-kori és kevés őskori cserepet 2002. május 15-én. A lelőhely elhelyezkedése érdekes: főleg azon az alacsonyabb homokterazon fekszik, amelyet K-ról és Ny-ról is homokdombok határolnak (az úttól kb. 200–250 m-re indul). Ugyanakkor a K-i dombor legdélebbi tagján is voltak cserepek.

ALMÁSSY KATALIN – ISTVÁNOVITS ESZTER

148. Kemenespálfa, Zsombékos-dűlő

(Vas megye) Ő

2002. március 13-án a Boba–Jánosháza vasúti nyomvonalkorrekció által érintett területet vizsgáltuk terepbejárásán.

A dűlő szántott talaján őskori pattintott kőeszközöket és kerámiát gyűjtöttünk. A leletek alapján a lelőhely területe mintegy 3 ha.

Részvevők: Derdák Ferenc geodéta, Pap Ildikó Katalin régész, Szilasi Attila Botond régésztechnikus, Pungor Péter gépkocsivezető.

KISS PÉTER – FARKAS CSILLA

149. Kerkafalva–Kerkakutas határa

(Zala megye) Ő

2002. október 24-én és 28-án bejártuk az Alsószenterzsébet, Felsőszenterzsébet, Kerkafalva és Kerkakutas községek területén elhelyezkedő, a Nyugat-dunántúli Vízügyi Igazgatóság által tervezett árvízcsúcs-csökkentő tározó helyét.

Az ÉK–DNy irányú leendő gát Alsószenterzsébet belterületének északi szélétől indul, és a Kerka folyó ágait keresztezve a kerkakutasi határban, a 011/11 hrsz. földterületen ér véget. Helyét Alsószenterzsébet határában erdő és rét borítja, ahol leletmegfigyelést nem lehetett végezni.

A tározótér – a Kerka és a Csesztregi Kerka-ág által közrefogott terület – vizenyős rét, ahol szintén nem lehetett leletmegfigyelést végezni. A tározótér északi szé-

lénél, Felsőszenterzsébet határában, a Kerka partjain található szántásokat bejártuk, de régészeti leletet nem találtunk.

A tározótér ÉK-i szélénél, *Kerkakutas és Kerkafalva határán*, az anyaggyerő helynek kijelölt, a Kerkára enyhén lejtő dombon, ÉNy–DK-i hossz tengelyű, 640×130 méteres területen, sok patiscstörredék kíséretében elszórta lehetett nagy mennyiségű apró, kopott, őskori edénytörredéket gyűjteni. Előkerült egy kézi őrlőkő darabja, és egy kopott élű ütőkő is.

A leletek a zalaegerszegi Göcseji Múzeum Régészeti gyűjteményébe kerültek.

A terepbejárásán részt vett Csatlós Rita régésztechnikus.

KVASSAY JUDIT

150. Kesznyéten, 0133/2 hrsz.

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) U

2002. szeptember 13-án ismételt bejelentés érkezett a Herman Ottó Múzeumba arról, hogy a vízerómú mögött, attól ÉK-i irányban található telekrészen, az épülő vágóhídtól Ny-i irányban kútgyödrő ásásakor 5 cm vastag hamus réteget találtak.

Szeptember 16-án a helyszínen megállapítottuk, hogy a fenti, 220(K–Ny)×18(É–D) cm nagyságú, 150 cm mély gödörben 110 cm vastag(!) humuszréteg alatt egy őskori telepgyödrő alja látszik a metszetben. Mindez a déli és a nyugati profil találkozásánál helyezkedik el, 110-től 150 cm-ig fogható meg. Fekete betöltéséből néhány őskori cserepet és egy pattintott követ szedtünk össze. A betöltés alsó 10 cm-e égett volt, alul vörös réteg, felette hamus, fehér rész. A profilról vázlatot és fotó készítettünk. A gödör az S14 stratigráfiai számot kapta.

CSENGERI PIROSKA

151. Keszthely, Fenékpuszta

(Zala megye) U, R, V, LT, Ró, H

A balatoni kerékpárút nyomvonalába eső lelőhelyen 2002. május 7. és augusztus 30. között összesen 3364 m² felületet tártunk fel, amely magába foglalta az erődötől É-ra lévő sánc és árok átvágását, az erőd É-i falától a 71-es műút K-i oldalán, azzal párhuzamosan a majorba vezető út vonaláig, a korábbi gazdasági út felületét a 71-es műúttól a vasútig, és az erődön kívüli szakaszt a vasúttal párhuzamosan.

A feltárás során a 71-es műút mellett megtaláltuk az É-i erőd falat, a 8. számú épületet, a 4. számú épületet (úgynevezett 1. számú ókeresztény bazilika), a 3. számú épületet (praetorium). Ez utóbbi épülettől D-re, az erőd mértani közepén feltártuk az eddig ismeretlen tetrapilon két K-i pillérét, amelyek alsó, quaderkövekből épített falazata épen megmaradt. A vasútra vezető gyalogúttól D-re egy eddig ismeretlen, pillérekkel megerősített római kőépület ÉK-i sarkát találtuk meg. Ezenkívül feltártunk négy kora vaskori (Ha C) hamvasztásos